REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stalna služba u Drnišu

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, Stalna služba u Drnišu, OIB: 29399232217, po sutkinji Martini Periša, u pravnoj stvari tužitelja Jasminke Vrbanović, OIB: 18886162300, Pirovec Gornji 54, Zagreb, zastupane po OD Vrbanović i Božić d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne javne rasprave, zaključene dana 22. listopada 2026. godine u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Borivoja Mitrića, odvjetnika u Šibeniku, te u odsutnosti zzz tuženika, po objavi dana 30. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužiteljica Jasminka Vrbanović, OIB: 18886162300 stekla vlasništvo dosjelošću nekretnine upisane u Općinskom sudu u Šibeniku, Zemljišno-knjižni odjel Drniš, čest. zemlje 1103/1, z.k. ul. 688, k.o. Tepljuh, u skladu sa Nalazom i mišljenjem vještaka Zorana Marina, dipl. ing. geod. opd 30. rujna 2026. godine, koja je sastavni dio ove presude, na točno određenim fizičkim dijelovima k.č.br. 1103/1 i to dio čest. br. 1103/1 označen slovima C-D-E-F-G-H-I-J-K u površini od 1.601 m2; dio čest. br. 1103/1 označen slovima R-U-T-S-R u površini od 35 m2; dio čest. br. 1103/1 omeđen slovima A1-Z-Y-X-A1 u površini od 255 m2; te dio čest. br. 1103/1 označen slovima B1-V-U-R-B1, u površini od 266 m2, pa je tužiteljica ovlaštena temeljem ove presude kod Općinskog suda u Šibeniku, Zemljišno-knjižni odjel Drniš, i prijavnog lista izrađenog na temelju ove presude zatražiti i ishoditi uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istodobnu uknjižbu brisanja tog prava vlasništva u cijelosti sa imena tužene, a što je tužena dužna priznati i trpjeti da se u zemljišnoj knjizi temeljem ove presude te prijavnog lista, provede upis prava vlasništva na ime i u korist tužiteljica u cijelosti.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužiteljica povukla tužbu u odnosu na dio čest. br. 1103/1, z.k. ul. 688, k.o. Tepljuh, na skici Božidara Čulava, dipl. ing. geod. iz siječnja 2008. godine označen slovima A-B-C-D-A, površine 196 m2.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Jasminka Vrbanović, podnijela je ovom sudu, dana 24. ožujka 2026. godine, tužbu protiv tuženika Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava

vlasništva u odnosu na fizičke dijelove nekretnine oznake čest. zemlje k.č.br. 1103/1, zk.ul. 688., k.o. Tepljuh, pobliže navedeni u izreci presude i rješenja.

1.1.Tužiteljica je u tužbi navela da na k.č.br. 1103/1, zk.ul. 688, k.o. Tepljuh, 306037, upisana je kao vlasnik Republika Hrvatska. Zemljišnoknjižno stanje predmetne nekretnine da ne odgovara stvarnom stanju jer da je ta čestica već više od 100 godina u izvanknjižnom posjedu i vlasništvu obitelji tužiteljice, pa da tužiteljica ovom tužbom želi ispraviti vlasničko stanje na predmetnoj čestici odnosno upisati je na svoje ime. Tužiteljica da ima i zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na gore upisanim nekretninama propisane zakonom, zahtijevanu kvalitetu posjeda, sposobnost posjednika biti vlasnikom stvari, te sposobnost stvari da bude u vlasništvu. Preko svojih pravnih prednika i u svoje osobno ime, tužiteljica da se nalazi u samostalnom, nesmetanom, poštenom i istinitom posjedu više od 40 godina, koliko je minimalno potrebno za zakonsko stjecanje vlasništva, te da je s pravnom i faktičnom voljom držala predmetne nekretnine kao svoje (animo domini) kroz čitavo vrijeme potrebno za dosjelost što dokazuju činjeničnim utvrđenjima koje predlažu da sud provede u ovom postupku. S obzirom da je kao vlasnik predmetne nekretnine upisana Republika Hrvatska, tužiteljica da je slijedom članka 186.a ZPP-a i čl. 38. Zakona o državnom odvjetništvu podnijela tuženiku 10.11.2025.g. zahtjev za mirnim rješenjem spora, koji zahtjev je tuženik odbio, te dostavio tužiteljici obavijest pod br.: N-DO-3168/2025 od 27.11.2025.g. kojim je o tome obavještava. Predmetne čestice da su bile u posjedu djeda tužiteljice, pok. Josipa Čolovića. Navedene čestice da je njezin djed koristio kao svoju okućnicu i radnu površinu, a što je vidljivo i po tome što se dio te čestice nalazi i unutar granica stare kamene ograde kojom je ograđeno dvorište obiteljske kuće, te što se na dijelu te nekretnine nalaze ostaci srušenog svinjca, pojate za sijeno, tora za stoku, te privatno guvno, koji su dijelom urušeni. Nakon smrti djeda, podjelom unutar obitelji, sve nekretnine iza pok Josipa Čolovića pok. Bože, pa tako i dio predmetne čestice 1103/1 koju je obitelj koristila, su pripale ocu tužiteljice, pok. Čolović Đorđu pok. Josipa, a nakon njegove smrti - tužiteljici. Tužiteljica da je dostavila i iskaze svjedoka i članova obitelji u kojima oni potvrđuju da je predmetno zemljište u dugogodišnjem posjedu obitelji tužiteljice, odnosno koji znaju kako su se dijelile nekretnine iza njihovih pravnih prednika. Na terenu da postoje objekti koji su izgrađeni na označenim dijelovima čestice, da postoje svjedoci koji su to potvrdili i koji to mogu ponoviti i u ovom postupku, a i sve te čestice su okružene česticama koje su upisane kao vlasništvo ili posjed obitelji tužiteljice, što je također vidljivo iz Geodetske situacije, iz čega jasno proizlazi da predmetne čestice predstavljaju nedjeljivu i logičnu cjelinu s okućnicom obiteljske kuće odnosno ostalim česticama koje su u vlasništvu ili posjedu obitelji tužiteljice već više od 100 godina. Djed Tužiteljice, pok. Josip Čolović pok. Bože da je preminuo 1985.g., i tužiteljica dostavlja u prilogu ovog Zahtjeva ostavinska rješenja iza pok. Josipa Čolovića pok. Bože, iz kojih je vidljivo da su sinovi: Momir, Đorđe i Petar naslijedili ostavinu svaki u 1/3 dijela. Međutim, nakon smrti oca Josipa, njegovi sinovi Momir, Đorđe i Petar su se dogovorili da sve nekretnine iza pok. oca Josipa Čolovića pok. Bože pripadnu u isključivi posjed i vlasništvo ocu Tužiteljice pok. Čolović Đorđu pok. Josipa, a koju nekretninu je nakon smrti Đorđa Čolovića naslijedila upravo tužiteljica.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te je naveo kako ostaje kod svog odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora.

3. Tužiteljica je na očevidu održanom dana 15. srpnja 2026. godine povukla dio tužbenog zahtjeva, i to onaj dio koji se odnosi na dio čest. br. 1103/1, z.k. ul. 688, k.o. Tepljuh, na skici Božidara Čulava, dipl. ing. geod. iz siječnja 2008. godine označen slovima A-B-C-D-A, površine 196 m2, a kako je tužena pristala na povlačenje, to je sud temeljem odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) utvrđeno povlačenje tužbu u navedenom dijelu, te je slijedom toga odlučeno kao u izreci rješenja.

4. U postupku su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Mirjane Bukarica, Mare Čolović i Slavke Šiklić, te saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke, zatim pregledom prijedloga nagodbe od 10. studenog 2025. godine (list 7-11 spisa), odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, broj: N-DO-3003/2026 od 20. siječnja 2026. godine (list 12 spisa), izvoda iz katastarskog plana Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš sa stanjem na dan 3. veljače 2026. godine (list 13 spisa), povijesti promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš Klasa: 930-04/26-05/65, Urbroj: 541-26-04/6-26-2 od 12. veljače 2026. godine (list 15-16 spisa), izvoda iz posjedovnog lista 314 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 3. veljače 2026. godine (list 18-30 spisa), izvatka iz zemljišne knjige Z.U.220 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 5. veljače 2026. godine (list 31-37 spisa), izvatka iz zemljišne knjige (povijesni prikaz) Z.U.688 k.o. Tepljuh sa stanjem na dan 5. veljače 2026. godine (list 38-45 spisa), geodetske situacije izrađene od Geodezije Šibenik d.o.o. iz siječnja 2008. godine (list 46-47 spisa), ovjerene izjave Dunje Čolović od 27. rujna 2025. godine (list 48-51 spisa), ovjerene izjave Alice Čolović od 21. listopada 2025. godine (list 52-53 spisa), ovjerene izjave Mare Čolović od 8. listopada 2025. godine (list 54-55 spisa), geodetske situacije izrađene od Geodezije Šibenik d.o.o. iz siječnja 2008. godine (list 56-59 spisa), ovjerene izjave Mirjane Bukaricac od 8. listopada 2025. godine (list 60-61 spisa), rješenja Općinskog suda u Kninu broj O-2/98 od 1. lipnja 1998. godine (list 66 spisa), ovjerene izjave Uranke Čolović od 14. listopada 2025. godine (list 67-69 spisa), rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Tomislava Matijevića iz Zagreba broj O-9834/2021, UPP-OS-116/21 od 4. ožujka 2022. godine (list 74-77 spisa), izvoda iz katastarskog operata za k.o. Tepljuh (list 78-79 spisa), ovjerene izjave Eveline Čolović Tomić od 15. rujna 2025. godine (list 80-81 spisa), ovjerene izjave Slavke Šiklić od 8. listopada 2025. godine (list 82-83 spisa), rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Drnišu broj O.302/86 od 15. srpnja 1986. godine (list 88-89 spisa), rješenja Općinskog suda u Šibeniku, Poseban zemljišnoknjižni odjel u Drnišu broj Z-6826/2026 od 10. travnja 2026. godine (list 94-95 spisa), očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 15. srpnja 2026. godine, te nalaza i mišljenja vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 30. rujna 2026. godine (list 119-123 spisa).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Analizom i ocjenom svih u postupku provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti (čl. 8. ZPP-a), kao i rezultatima cjelokupnog postupka, sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim. Temeljem članka 219. st.1. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice na utvrđenje da je ista vlasnica više fizičkih dijelova nekretnine oznake čest. zem. 1103/1, zk.ul. 688., k.o. Tepljuh, 306037, pobliže označenih u izreci presude i rješenja.

8. Pregledom povijesti promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš Klasa: 930-04/26-05/65, Urbroj: 541-26-04/6-26-2 od 12. veljače 2026. godine (list 15-16 spisa) utvrđeno je da je Republika Hrvatska upisana kao posjednik predmetne nekretnine, te da je od 1955. godine bila kao posjednik upisana Porezna općina Tepljuh, potom revizijom posjeda 1973. godine Općenarodna imovina, a od 2008. godine ovdje tužena Republika Hrvatska.

9. Pregledom ovjerene izjave Alice Čolović od 21. listopada 2025. godine (list 52-53 spisa) utvrđeno je da je ista izjavila da su predmetne nekretnine bile u vlasništvu djeda tužiteljice Josipa Čolovića, potom njezina oca Đorđa Čolovića, a potom tužiteljice Jasminke Vrbanović.

10. Pregledom ovjerene izjave Dunje Čolović od 27. rujna 2025. godine (list 48-50 spisa) utvrđeno je da je ista jedina nasljednica strica tužiteljice Petra Čolovića i da je ista izjavila da se njezin otac Petar Čolović pok. Josipa odrekao nasljedstva nakon smrti njezina djeda i djeda tužiteljice, Josipa Čolovića u korist oca tužiteljice Đorđa Čolovića, i da ona ne polaže nikakva prava u odnosu na predmetnu nekretninu.

11. Pregledom ovjerene izjave Eveline Čolović Tomić od 15. rujna 2025. godine (list 80-81 spisa), sestre tužiteljice, utvrđeno je da je ista izjavila kako je između ostalog predmetna nekretnina nakon smrti njezina i tužiteljičina oca Đorđa Čolovića pripala u isključivo vlasništvo tužiteljici, a njihov otac Đorđe da je istu stekao nasljeđivanjem nakon smrti svoga oca Josipa Čolovića i dogovorom unutar obitelji.

12. Pregledom ovjerene izjave Uranke Čolović od 14. listopada 2025. godine (list 67-69 spisa), majke tužiteljice, utvrđeno je da je ista bila u braku sa ocem tužiteljice pok. Đorđem Čolovićem pok. Josipa od 1956. godine, te da je predmetna nekretnina bila u posjedu njezina svekra, a djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože, potom njezina supruga Đorđa Čolovića, a nakon njegove smrti ista da je pripala tužiteljici.

13. Pregledom rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Drnišu broj O.302/86 od 15. srpnja 1986. godine (list 88-89 spisa) utvrđeno je da su Josipa Čolovića pok. Bože, djeda tužiteljice, naslijedili sinovi Momir Čolović, Petar Čolović i Đorđe Čolović, otac tužiteljice, svaki za po 1/3 dijela.

14. Pregledom rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Tomislava Matijevića iz Zagreba broj O-9834/2021, UPP-OS-116/21 od 4. ožujka 2022. godine (list 74-76 spisa) utvrđeno je da je Đorđa Čolovića, oca tužitejice, naslijedila upravo tužiteljica, a

da su na nasljedstvo osim iste bile pozvane supruga Uranka Čolović i kći Evelina Čolović.

15. Pregledom rješenja Općinskog suda u Kninu broj O-2/98 od 1. lipnja 1998. godine (list 66 spisa) utvrđeno je da se ostavina nakon smrti strica tužiteljice Momira Čolovića pok. Josipa nije raspravljala jer isti nije imao iste u trenutku smrti.

16. Pregledom geodetske situacije izrađene od Geodezije Šibenik d.o.o. iz siječnja 2008. godine (list 46-47 spisa) utvrđeno je da su na navedenoj skici predmeti spora označeni kao dio čest. br. 1103/1, označen slovima A-B-C-D-A, površine 196 m2, dio čest. br. 1103/1, označen slovima C-D-E-F-G-H-I-J-K-C, površine 1601 m2, dio čest. br. 1103/1, označen slovima R-S-T-U, površine 35 m2, dio čest. br. 1103/1, označen slovima X-Y-Z-A1-X, površine 255 m2, te dio čest. br. 1103/1, označen slovima U-V-B-1-R-U, površine 266 m2.

17. Očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 15. srpnja 2026. godine, te pregledom nalaza i mišljenja vještaka mjernika Zorana Marina dipl.ing.geod. od 30. rujna 2026. godine (list 119-123 spisa) utvrđeno je da je prva pokazana nekretnina dio čest. zem. 1103/1 u površini od 1601 m2, nekretnina da je na skici obilježena slovima C-D-E-F-G-H-I-J-K, u naravi je pašnjak obrastao visokim raslinjem, a nekretnina je sa svih strana omeđena većim dijelom suhozidom, a manjim dijelom betonskim zidom. Druga pokazana nekretnina da je dio čest. zem.1103/1, u površini od 255 m2, u naravi da je ostatak svinjaka i dvorište, nekretnina da je omeđena sa makadamskim putem odnosno suhozidom. Nekretnina da je omeđena slovima A1-J-Z-Y-X-A1. Treća pokazana nekretnina da su dio čest. zem. 1103/1. Nekretnina da je podijeljena u dva dijela. Prvi dio nekretnine gdje se nalazi pomoćna kuća i dio stambene kuće i dvorište definiran je točkama B1-V-U-R, a drugi dio nekretnine da je označen oznakama R-U-T-S. Identifikacija da je izvršena prema geodetskom snimku od 4.siječnja 2008.g., a izradila firma Geodezija Šibenik. Vještak mjernik je potom nekretnine označio točkama kako je to navedeno u izreci presude.

18. Iz iskaza svjedoka Mirjane Bukarica, kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan, proizlazi kako je njezin djed Tomo Čolović bio brat pokojnom djedu tužiteljice Josipu Čoloviću, Da je na sve ove nekretnine koje su predmet postupka dolazila još kao dijete i tu da se igrala sa tužiteljicom, te da je obiteljska kuća tužiteljice, kao i svi objekti koji se zatiču na ovim nekretninama bili u posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića, a međe na terenu kakve su danas u vidu starih suhozida, takve da su bile i onda. Ove preostale nekretnine koje danas predstavljaju zapuštena i obrasla zemljišta također da su bile u posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića, koji je na iste vodio stoku na ispašu, a isto tako, na ovoj nekretnini ispod kuće, njezin djed da je držao i obrađivao vrtove. To je tako bilo negdje sve do rata, a tako negdje je pokojni Josip i preminuo. Pokojni Josip da osim oca tužiteljice Đorđa Čolovića ima još dva sina, Petra i Momira Čolovića. Petar i Momir da su u međuvremenu preminuli, Petar da je živio u Zagrebu, a Momir u Kninu, te da su sva trojica braće uvijek bili u jako dobrim odnosima, a kako su se oni dijelili, to da ne zna. Istaknula je kako je otac tužiteljice najviše dolazio na ove zemlje, a isti da je i obnovio ovu obiteljsku kuću. Da nikad nije čula da je itko ikada od strane države dolazio ili nešto tu osporavao obitelji tužiteljice. Da zna da i Petar i Momir imaju svoje nasljednike, Momir da ima dva sina koji su u Srbiji, a Petar jednu kći. Ta dva sina od Momira da su još prije Domovinskog rata otišli u Srbiju i

nikada od početka rata nisu dolazili na predmetno područje. Ovaj prostor koji se koristio za ispašu i ovaj put između nekretnina tužiteljice da je koristio samo djed tužiteljice, odnosno njezina obitelj.

19. Iz iskaza svjedoka Mare Čolović, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da je ona susjed međaš predmetne nekretnine i znam da se radi o dvorištu obiteljske kuće ovdje tužiteljice. Naime, ta kuća u Tepljuhu zajedno sa pripadajućim dvorištem, a koje je predmet spora, je otkad ona to pamti u vlasništvu i posjedu obitelji tužiteljice, tj. ista da je bila u posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića, a nakon njegove smrti ista nekretnina da je pripala ocu tužiteljice Đorđu Čoloviću. Đorđe da se dogovorio sa svoja dva brata i ta nekretnina da je pripala njemu. Isto tako, predmet spora gdje se nalazi ostatak svinjca i dvorište da je također bio u posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića, potom njegova sina Đorđa, oca tužiteljice, a potom je sve to dogovorom unutar obitelji pripalo ovdje tužiteljicu Jasminku Vrbanović. Sve ove nekretnine koje su predmet spora su jasno na terenu omeđene vidljivim međnim oznakama, uglavnom suhozidom i betonskim zidom, te nikada nije bilo sporova sa susjedima oko tih međa. Isto tako, ova predmetna kuća, kao i ovi objekti koji se nalaze na ovim nekretninama, su na istima otkad ona to pamti. Isto tako, tužiteljicu, kao niti njezine navedene prednike, nitko nikada nije osporavao u posjedu ovih nekretnina, kao što niti tko iz države nije tu dolazio ili nešto tražio ili osporavao obitelji tužiteljice. Jednostavno se znalo da su sve te nekretnine od obitelji tužiteljice i da tu nema nikakvih sporova.

20. Iz iskaza svjedoka Slavke Šiklić, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da se ona udala u obitelj Šiklić 1971. godine i tada da je počela dolaziti i kod obitelji tužiteljice i da su ove nekretnine koje su predmet spora njoj stoga jako dobro poznate. Naime, tu da se radi o stambenoj kući, pomoćnoj kući, dvorištu, svinjcu i jednom pašnjaku i sve te nekretnine da je otkad je ona počela dolaziti tamo, a i prije toga prema saznanjima iz njezine obitelji koja je dobra sa obitelji tužiteljice, su bile u vlasništvu i posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića. Josip da je držao krave i vodio ih na ispašu na predmetni pašnjak, a isto tako da je koristio i predmetnu kuću, pomoćni objekt i svinjac, a sve te nekretnine da su na terenu jasno omeđene, kako suhozidom, tako i betonskim zidom. Poslije Josipove smrti 1984. godine predmetne nekretnine da su pripale ocu tužiteljice Đorđu Čoloviću, a njoj da je sve to bilo poznato jer da su se njezin pokojni suprug i ona družili sa pokojnim ocem tužiteljice i sa majkom iste. Nakon Đorđeve smrti ove nekretnine da su pripale ovdje tužiteljici Jasminki Vrbanović. Isto tako, tužiteljicu, kao niti njezine navedene prednike, nitko nikada nije osporavao u posjedu ovih nekretnina, kao što niti tko iz države nije tu dolazio ili nešto tražio ili osporavao obitelji tužiteljice. Jednostavno da se znalo da su sve te nekretnine od obitelji tužiteljice i tu nema nikakvih sporova.

21. Iz stranačkog iskaza tužiteljice Jasminke Vrbanović, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi da je njoj iz priča iz njezine obitelji, i to od njezina djeda i oca, poznato kako se njezin djed Josip Čolović, koji je rođen 1908. godine, oženio sa osamnaest godina i otac da mu je odmah dao teren koji čini predmetne nekretnine kako bi isti sebi na tom terenu izgradio obiteljsku kuću, tako da je on tu kuću izgradio krajem dvadesetih godina prošlog stoljeća. Otkad ona to pamti njezin djed da je koristio sve te nekretnine, a kako je imao krave, tako je jedan dio ovih predmetnih nekretnina koristio kao pašnjak. Djed da je umro 1984. godine i dogovorom između njezina oca Đorđa i njegove braće Petra i Momira predmetne nekretnine da su

pripale njezinu ocu Đorđu, koji da je sve te nekretnine ostavio njoj i da nema nikakvih sporova između njegovih nasljednika. Sve nekretnine da su na terenu jasno omeđene i granice da su uglavnom stari suhozidi i betonski zidovi koji da su tu otkad ona to pamti. Nikad da im nitko nije osporavao nikakvo pravo na tim nekretninama.

22. Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi kako su predmetne nekretnine, tj. fizički dijelovi nekretnine oznake čest. br. 1103/1, K.O. Tepljuh, i to dio čest. br. 1103/1 označen slovima C-D-E-F-G-H-I-J-K u površini od 1.601 m2; dio čest. br. 1103/1 označen slovima R-U-T-S-R u površini od 35 m2; dio čest. br. 1103/1 omeđen slovima A1-Z-Y-X-A1 u površini od 255 m2; te dio čest. br. 1103/1 označen slovima B1-V-U-R-B1, u površini od 266 m2, bile u vlasništvu i posjedu djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože koji je iste nekretnine koristio kao pašnjak za ispašu blaga, odnosno na dijelu istih nekretnina je položen dio stambenog objekta, dio dvorište tog objekta i svinj, te pomoćna kuća koje je također izgradio i koristio djed tužiteljice. Sve nekretnine na terenu su jasno omeđene većinom suhozidom i betonskim zidom. Nakon smrti Josipa Čolovića predmetne nekretnine su pripale njegovu sinu Đorđu Čoloviću, ocu tužiteljice, dakle nasljeđivanjem i dogovorom sa braćom Petrom i Momirom Čolovićem, a što je u svojoj izjavi potvrdila i nasljednica pok. Petra Čolovića, Dunja Čolović. Predmetne nekretnine je nakon smrti Đorđa Čolovića naslijedila njegova kći, ovdje tužiteljica Jasminka Vrbanović, a što su svojim izjavama potvrdile u preostale nasljednice pok. Đorđa, Uranka Čolović i Evelina Čolović Tomić. Sve navedeno su svojim iskazima potvrdile i saslušane svjedokinje Mara Čolović i SlavkaŠiklić, kao i Mirjana Bukarica, te sama tužiteljica u svojem stranačkom iskazu.

23. Odredbom čl. 114. st. 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 94/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/1, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 u daljnjem tekstu ZVDSP) propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

24. Odlučujući o zahtjevu tužitelja u granicama činjeničnih navoda tužbe i navoda tužiteljice koje je ista iznosila u tijeku postupka, a iz kojih proizlazi da je utužene nekretnine, jasno na terenu omeđene omeđenu uglavnom starim suhozidom i betonskim zidom, stekla nakon smrti oca Đorđa Čolovića pok. Josipa, a on nakon smrti svoga oca Josipa Čolovića pok. Bože, te se iste dugi niz godina, dakle preko 60 godina, nalaze u samostalnom, poštenom i nesmetanom posjedu tužiteljice, a prije toga njezina navedenog prednika, oca Đorđa Čolovića pok. Josipa, a prije toga djeda tužiteljice Josipa Čolovića pok. Bože, a utemeljenjem u rezultatima dokaza provedenih u postupku, kako personalnih tako i materijalnih, te rezultata provedenog očevida, zaključak je ovog suda kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

24.1. Dakle, pravo vlasništva stečeno na originarni način ostvaruje se tužbenim zahtjevom na utvrđenje prava vlasništva, a uzimajući u obzir činjenicu da iz priloženih materijalnih i personalnih dokaza koje je sud cijenio vjerodostojnim, proizlazi da je tužiteljica vlasništvo predmetnih nekretnina stekla temeljem samostalnog, poštenog i po nikom osporavanog posjedovanja predmetnih nekretnina, zajedno sa svojim prednicima, kroz više od 60 godina, te uzimajući u obzir da tuženik koji se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu nije sudu priložio niti predložio niti jedan dokaz, kako materijalni tako ni personalni, iz kojeg bi proizlazilo da tužitelj nije vlasnik predmetnih nekretnina,

stav je ovog suda da isti nije ničim doveo u sumnju utvrđenje da je tužiteljica doista vlasnica predmetnih nekretnina.

25. Imajući u vidu sve naprijed navedeno valjalo je tužbeni zahtjev tužiteljice prihvatiti osnovanim pa je riješeno kao u izreci ove presude.

26. Kako tužiteljica nije podnijela zahtjev za nadoknadu parničnog troška, to sud o istom nije odlučivao.

U Drnišu, 30. listopada 2026. godine

SUTKINJA:

Martina Periša

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste.

Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud, u dovoljnom broju primjeraka sud i protivnu stranu.

DN-a:

1. Tužiteljici,

2. Tuženiku po zz. Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stalna služba u Kninu.

Broj zapisa: **9-3088f-6da8b**

Kontrolni broj: **0ac4d-a50ba-9c5d1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.